

1, 56. Nach RĀGĀN. im ÇKDr. bedeutet भग n. auch das *Perinaeum* bei Männern (पुंसो गुदमुष्कमध्यभागः). — 2) f. घ्रा in der Stelle: *घ्र्वा वै स्त्री भगनाम्नी तस्माद्यम्बकाः* KĀTH. 36, 14. — 3) n. Bez. eines *मुहूर्त* Verz. d. B. H. No. 912. — Die einheimischen Lexicographen (nach SIDDH. K. 248, a, 4 v. u. AK. TRIK. und MED. neutr. [vgl. auch Ind. St. 3, 226, a], nach H. an. masc.) kennen noch folgende Bedeutungen: यत्न (प्रयत्न), कीर्ति (यशस्) AK. 3, 4, 2, 27. H. an. MED. वैराग्य, इच्छा, ज्ञान TRIK. 3, 3, 64. H. an. MED. मुक्ति (मोक्ष), धर्म H. an. MED. स्त्री ANEKĀRTHADHYANIM.; vgl. auch oben u. g. am Ende das Citat aus VP. — Am Ende eines adj. comp. f. घ्रा und ई gaṇa वक्त्रादि zu P. 4, 1, 45. Vgl. दुर्भग, सुभग.

भगघ्न m. Bhag's (s. भग 1, b.) *Mörder* (घ्न), Bein. Çiva's MBu. 7, 9538.

भगण (1. भ + गण) m. die *Schar der Sterne*, — *Gestirne*, — *Nakshatra*, der *Zodiakus* SŪRJAS. 1, 25. 2, 1. 4. 7. 39. 49. 3, 19. 7, 6. 10, 5. 11, 2. 12, 6. 59. 76. fg. 13, 5. 10. VARĀH. BRH. S. 3, 1. 6. PAÑJĀR. 1, 10, 56 (भगन gedr.). 3, 3, 11. BHĀG. P. 3, 17, 14. 19, 19. 29, 40. 5, 23, 3. *Umlauf im Zodiakus* SŪRJAS. 1, 26. 27. 29. 34. 35. 39. 40. 44. 53. 55. 2, 5. 4, 2. 12, 4. 50. 81. 82. 14, 20. — Vgl. भागण.

भैरवति f. *Glücksgebe*: घ्रा वक्त्रा भैरवतिमूलेयै RV. 9, 63, 17. Zu zerlegen in भग + ति, nom. act. von 1. दा (vgl. घ्रात, नीत, परात, परीत, प्रत, प्रतीत von 1. दा mit घ्रा, नि, परा, परि, प्र, प्रति). — Vgl. मघति, वसुति.

भगदत्त (भग + दत्त) m. N. pr. eines Fürsten von Prāgġjotisha MBu. 1, 531. 2645. 6992. 2, 409. 579. 1001. 1268. 13, 547. HARIV. 4969. 8070. 8110. HALL in VĀSAVAD. 32.

भगदा (भग + दा, f. von 1. दा) f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge des Skanda MBu. 9, 2644.

भगदेव (भग + देव) adj. subst. dessen Gott die weibliche Scham ist, ein geiler Mensch (= कामुक Schol.) MBu. 14, 1184.

भगदेवत (भग + देवता) adj. f. घ्रा Bhaga zur Gottheit habend: फाल्गुन्यः R. GORR. 1, 74, 14.

भगदैवत (भग + दैवत) adj. 1) dass.: नक्षत्र MBu. 1, 953. subst. n. die späteren Phalguni GĀOTISTATVA im ÇKDr. ० मास der Monat Phālguna MBu. 13, 5153. — 2) eheliches Glück bringend: ममाग्राचक्ष्व पाञ्चालि यशस्यं भगदैवतम् (भगवैदन्म् v. 1.) । येन कृत्ते भवेन्नित्यं मम कृत्ते वशा-नुगः ॥ MBu. 3, 11656. 14721.

भगनन्दा (भग + नन्दा) f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge des Skanda MBu. 9, 2629.

भगनरायं m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 122, a, 2. Wohl in भगन + राय zu zerlegen, obgleich das danebenstehende खरनराय (mit न) dagegen zu sprechen scheint.

भगनेत्रघ्न (भग - नेत्र + घ्न) adj. der dem Bhaga die Augen ausschlug, Beiw. Çiva's MBu. 13, 6565.

भगनेत्रनिपातन (भग - नेत्र + निपात) adj. dass. MBu. 3, 1624. 15857. 7, 3465.

भगनेत्रहन् (भग - नेत्र + हन्) adj. dass. MBu. 2, 402. 3, 1649.

भगनेत्रहर् (भग - नेत्र + हर्) adj. der Bhaga um die Augen brachte, Beiw. Çiva's MBu. 1, 4371. 7970.

भगनेत्रहृत् (भग - नेत्र + हृत्) adj. dass. SŪJR. 2, 394, 19. Çiv.

भगनेत्राक्त (भग - नेत्र + अक्त) adj. der den Augen Bhaga's ein Ende machte, Bein. Çiva's H. c. 41.

भगनेत्रापहारिन् (भग - नेत्र + अपहारिन्) adj. = भगनेत्रहर् HARIV. 14892, wo mit der neueren Ausgabe भगनेत्रापहारिणे st. भगनेत्राप हा० zu lesen ist.

भगदर (भगम्, acc. von भग, + दर) m. KĀÇ. zu P. 3, 2, 41. VOP. 26, 60. 1) so heissen *Fisteln in der Schamgegend, an Blase, After u. s. w.*, deren 5 oder 6 Arten angenommen werden. AK. 2, 6, 2, 7. H. 471. ते तु भगमुद्वस्तिप्रदेशदार्णाच्च भगदरा इत्युच्यन्ते SŪJR. 1, 263, 7. 16, 4. 24, 19. 82, 8. 119, 13. 120, 9. 2, 38, 2. 3. ÇĀRṆG. SĀH. 1, 7, 61. Verz. d. B. H. No. 929. 963. 967. 973. 1370. Verz. d. Oxf. H. 238, b, 37. 308, b, 27. 314, a, 16. 316, b, 6. Vgl. भागदर. — 2) N. pr. eines alten Weisen VARĀH. BRH. S. 48, 62.

भगपुर (भग + पुर) n. ein N. der Stadt Multan ALBYR. bei REINAUD. Mém. sur l'Inde 98.

भैरवभक्त (भग + भक्त) adj. mit Glücksgütern gesegnet: भैरवभक्तस्य ते व-यमुद्देशे तवावसा । मूर्धनं राय घ्राभै RV. 4, 24, 5.

भगभक्त (भग + भक्त) m. Hurenwirth, Kuppeler (von der Vulva lebend) ÇKDr. angeblich nach dem MBu.

भगल gaṇa श्रीकृष्णादि zu P. 4, 2, 80. 1) m. N. pr. eines Mannes PRAVARĀDH. in Verz. d. B. H. 38, 37. — 2) f. घ्रा N. pr. eines Frauenzimmers v. l. im gaṇa वाक्त्रादि zu P. 4, 1, 96. — Vgl. भागल, भागलक, भागलि, भागलिय.

भगवच्छास्त्र (भगवत् + शास्त्र) n. Titel eines Abschnittes des Vārāhapurāṇa Verz. d. B. H. No. 483. fg.

भगवती s. u. भगवत्.

भगवतीदास (भग + दास) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. 147, N.

भगवत् (von भगवत्) n. der Stand —, die Würde Bhagavan't's. Viṣṇu's, Buṅ. P. 7, 10, 8.

भगवत्पदी (भगवत् + पद्, पाद् Fuß) f. Bez. des ersten Anfangs der Gaṅgā; der Wasserstrom, welcher, als Viṣṇu seine drei Schritte that, in die durch einen Stoss seines Fussnagels hervorgebrachte Oeffnung des Welteis drang, Buṅ. P. 5, 17, 1.

भगवत्पादाभाषण (भगवत् - पाद + घ्रा०) n. Titel eines in künstlicher Sprache abgefassten Werkes Verz. d. Oxf. H. 211, b, 7.

भगवत्पद्म (भगवती + पद्म) n. Titel des 5ten unter den 12 heiligen Büchern der Gāina H. 243. WILSON, Sel. Works 1, 281. 284. ० वृत्ति 281. 286.

भगवत्स्वतन्त्रता (भगवत् + स्वतन्त्र) f. Titel einer Schrift HALL 131.

भगवदीय (von भगवत्) m. ein Verehrer Bhagavan't's, Viṣṇu's; davon nom. abstr. ० त्व n. Buṅ. P. 5, 6, 18. — Vgl. भवदीय.

भगवद्गीता (भगवत् + गीता) adj. f. pl. in Verbindung mit उपनिषद् oder subst. f. pl. mit Ergänzung jenes Wortes die von Bhagavan't (Kṛṣṇa, Viṣṇu) gesungene, verkündete Geheimlehre, Titel des bekannten theosophischen Gedichts im Mahābhārata. श्रीभगवद्गीतासू-पनिषत्सु in den Unterschr. der Adhājā in Buṅ. भगवद्गीता: वृषवता RĀGĀ-TAR. 3, 125. ० गौडार्थदीपिका f. Titel eines Commentars zur Bhagavadgītā HALL 119. ० भावप्रकाश m. desgl. 120. ० सारार्थसंग्रह desgl. 118.

भगवद्दृश (भगवत् + दृश) adj. dir Herrlichem ähnlich KĀND. UP. 4, 9. 3. 7, 1, 3.